

Dickens aan de Schelde: “Dit stuk is een snoeiharde kritiek op wat geld met ons doet” Ilse Dewever – 10/07/2017 – Bron: Gazet van Antwerpen

Foto: Kris Van Trier

Na zestien jaar is Comp.Marius vanaf 11 juli weer te gast in zeilclub SRNA op Linkeroever, vlakbij de Schelde. Ditmaal met Onze wederzijdse vriend van Charles Dickens. “Het stuk is een snoeiharde kritiek op wat geld met ons doet”, zegt Waas Gramser, “maar ook een liefdesverhaal, een caleidoscoop van fascinerende personages en een spannende whodunit”.

Waas Gramser en Kris Van Trier maken samen al toneel sinds 1991. Hun eerste voorstellingen kwamen er binnen tg STAN (1991-1993), met Guy Cassiers als Maten (1994-1996) en daarna onder de vlag van De Onderneming (1997-2005). Sinds 2006 varen ze een onafhankelijke koers met Comp.Marius. Hun handtekening? (Marathon)voorstellingen op locatie met veel aandacht voor tekst.

“Kris en ik houden allebei van lezen”, vertelt Waas Gramser. “Elk jaar reserveren we enkele weken waarin we ons, los van elkaar, verdiepen in (dramatische) literatuur. Van Dickens hadden we nog nooit iets gespeeld, hoewel ik al lang fan van ben van de Britse auteur. Op dat moment was ik zijn Martin Chuzzlewit aan het lezen. Dat boek klaagt aan hoezeer wij allen gevangen zitten in het idee om geld te verdienen. Het streven naar steeds meer gijzelt ons gevoelsleven. Ook Onze wederzijdse vriend, dat Kris toen aan het lezen was, is een snoeiharde kritiek op wat geld met ons doet. De bewerking van Dickens’ laatste roman is een atypische keuze voor Comp.Marius. Meestal concentreren wij ons niet op aanklachten, maar reiken we alternatieven aan.”

Foto: Patrick De Roo

Dertig personages

Voor Onze wederzijdse vriend bewerkten Gramser en Van Trier de roman van 850 bladzijden tot een stuk van vier uur. In deze Dickens passeren wel dertig personages de revue. Bij Comp.Marius worden die met Stef Aerts, Evelien Bosmans, Clara Cleymans, Frank Dierens, Waas Gramser en Kris Van Trier vertolkt door zes acteurs. “Het boek is ook een whodunit”, vertelt Kris Van Trier. “Met dat genre gingen we nooit eerder aan de slag. Het stuk begint met een lijk dat aangetroffen wordt aan de oever van een rivier. Van daaruit ontspinnen zich verschillende verhaallijnen met excentrieke personages. Gaandeweg raken de verhalen in elkaar verstrikt. Dickens wil dat je zijn personages van het begin tot het einde volgt. Die behoefte om tegen het vluchtige in te gaan spreekt ook ons aan.”

Bij de voorstellingen van Comp.Marius wordt niets aan het toeval overgelaten. Niet alleen over het stuk, maar ook over de setting en de opvang van het publiek wordt nagedacht. Tijdens de pauzes krijgen de toeschouwers op de houten tribune een thermos thee en zoete en zoute muffins geserveerd. “Ook dat moment van delen maakt mee de voorstelling”, stelt Gramser. “Door op locatie te spelen, kunnen we onze eigen omstandigheden creëren. Comp.Marius wil ook het sociaal potentieel van theater uitspelen. De openbare ruimte wordt al te vaak opgeofferd aan de commercie. Via onze voorstellingen helpen wij mee de openbare ruimte terug aan het publiek te geven.”

De afgelopen jaren speelde Comp.Marius vaak in het buitenland. Toch groeit stilaan de wens om ook een lokale werking in thuisstad Antwerpen uit te bouwen. “We voelen de behoefte om terug naar de basis te gaan”, vertelt Gramser. “Comp.Marius is gehuisvest in een zelfgebouwde containerconstructie in het Middelheimpark. We willen er graag onze bib, die nu aan de Zomerbar staat, een keer opstellen. Of op de Hortiflora spelen in het halfopen paviljoen van Robbrecht en Daem. In het verlengde daarvan kunnen we er dan over nadenken om verder de stad in te trekken.”

Onze wederzijdse vriend, tussen 11/07 en 06/08, SRNA Schelde, Beatrijslaan 29, Antwerpen.